

jeg har modtaget, til deres Agenter 10 til 15 pCt. af Prisen for Sedlerne, og, dersom jeg ikke er feil underrettet, give de dem endda den heromhandlede Chance for at vinde paa Frilodder, forsaavidt de have en saadan Indretning, at de give Frilodder. Dernæst er det aabenbart, at Collecteurerne for de udenlandske Lotterier, som desværre ikke have saa ganske liden Afsetning her i Landet, maae staae under endnu langt gunstigere Forhold, thi ellers kunde det paa ingen Maade betale sig for dem at afholde de betydelige Udgifter, som man nu hver Dag seer, at de afholde. Jeg kan af egen personlig Erfaring constatere, at der ikke gaaer noget Nar hen, uden at udenlandske Lottericollecteurer offre flere Rigsdaler paa mig, og med Andre gaaer det naturligt paa samme Maade. Man faaer Breve, frigitte med Frimærker, tilsendte i massevis rundt omkring fra, uden at Collecteurerne faae nogenstund Indtægt derved. Jeg har idetmindste aldrig spillet i noget udenlandsk Lotteri, saa det har været reent Tab for Vedkommende, men som naturligt indvindes hos Andre. Naar man seer paa Pösihuset, hvilke Masser af Breve der kommer ind her i Landet med Lotterisedler, saa bliver det klart, at de Mænd, der søge at skaffe udenlandske Lotterier Indgang her i Landet, maae i Virkeligheden have en meget stor Commission. Det forekommer mig derfor, at den almindelige Sætning maa ogsaa gjøre sig gjældende her, at naar vi overhovedet ville, at det danske Lotteri skal søge at overvinde alle andre Lotterier og i det Hele tilfredsstille den Spillesyge, som man nu engang ikke kan faae ud af Folk, maa man ogsaa indrette sig saaledes, at Collecteurerne ere virksomme Folk, at man baade haad Indtægten angaaer og med Hensyn til den Fremgangsmaade, der udvises mod Collecteuren, stiller dem saaledes, at de kunne med Over drive Lotteriets Sag. Dette er Grunden til, at jeg har Betænkelighed ved at indskrænke Provisionen til en saaringe Deel, som andre ærede Medlemmer foreslaae, men jeg vil hyderligere tillade mig at bekræfte, hvad det ærede Medlem fra Vornholm (Fallefen) ansørte om den Fremgangsmaade, der udvises mod Collecteurerne ved at tage Sedler fra dem. Det er naturligt ikke for

Collecteurernes Sag, jeg taler, men for Spillerens. Det er aabenbart i Statens Interesse, for overhovedet at faae Classelotteriet til at vinde Indgang, at der anvendes en saadan Fremgangsmaade overfor Collecteurerne, at Spillerne kunne blive tilfredsstillede, men bortseet fra Spørgsmaalet om Provisionen blive Spillerne endnu mindre tilfredsstillede, naar der berøves dem Leilighed til at spille paa de Sedler, som de tidligere have haft. Det er en bekjendt Sag, at man i det Hele anseer sig for at have en bedre Chance til at vinde i Lotteriet, naar man spiller i en fortsat Række af Nar paa den samme Seddel. Det er maaskee en feilagtig Anskuelse af Spillerne, og det ærede Medlem (Steen), som er saa godt inde i Probabilitetsberegninger, kan jo godt lee deraf. Jeg udtaler det ikke som min personlige Mening, saa vilde det ærede Medlem maaskee lee endnu mere, men den er nu engang inde i Folk, ligesom ogsaa den Mening, at der er større Chance ved at spille i et Lotteri, der er baseret paa enkelte Tal, end i et Lotteri, der er baseret paa Ambestyemet, hvilket viselig er endnu galere, endnu mere latterligt. Saaledes ere Folk nu engang, og hvad man kan gjøre for at tilfredsstille Folk, for overhovedet at absorbere Spillesygen over i Classelotteriet, det bør man gjøre, men det steer ikke. Manguaer i den Grad villaeligt frem, at man, og det ikke blot ved denne Leilighed, hvor Staten har tilbageholdt en heel Deel Lodder, ikke engang har brugt den ganske simple og naturlige Fremgangsmaade at sige til Collecteurerne: Opgiv os de Sedler, som der factist, regelmæssig spilles paa, saa skulle I faae dem tilsendte, og I kunne da uddele dem til Spillerne, saaledes at Classelotteriets Inspection kun tilbageholdt de Sedler, der alligevel skulde tages fra, men man har tilbageholdt i hele usbrudte Rækker et vist Antal Lodder og ladet Collecteurerne affinde sig med dem, der spille, om de ville have nye Lodder eller ikke. Det er efter min Formening en høist urimelig, en alt andet end forretningsmæssig Fremgangsmaade. Endnu mere urimeligt er naturligt det, som det ærede Medlem for Vornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen) ansørte, at de sende Sedler, der før ere gaaede til en Collection, hen til en